

والدین در قبال فرزندان خود، بدون توجه به اینکه چگونه پدر یا مادر شده‌اند و بدون توجه به رابطه فرزندان با والد یا والده دیگر، وظایفی دارند. وقتی والدین از هم جدا می شوند یا طلاق می‌گیرند، باید تصمیمات مهمی در مورد چگونگی ادامه مراقبت از فرزندان گرفته شود. این تصمیمات همچنین زمانی باید گرفته شود که والدین فرزند مشتری دارند، اما در رابطه نیستند.

تصمیم اصولی شامل این می‌شود که…

- فرزندان کجا زندگی خواهند کرد
- زمانی که فرزندان با هر یک از والدین یا افراد دیگر در زندگی خود وقت می‌گذرانند
- تصمیمات در مورد کودکان چگونه گرفته خواهد شد

در صورتی که والدین نتوانند در مورد این مسائل به توافق برسند، می‌توانند از دادگاه تقاضای صدور حکم فرزندپروری کنند. قوانینی وجود دارد که تعیین می‌کند دادگاه هنگام صدور حکم فرزندپروری چه مواردی را در نظر می‌گیرد و چه مواردی را در نظر نمی‌گیرد. درک قانون می‌تواند به والدین کمک کند تا به توافق خودشان دست یابند. این امر همچنین می‌تواند به والدینی که به دادگاه مراجعه می‌کنند، کمک کند تا تصمیم بگیرند که چه چیزی را درخواست نمایند و چگونه دلایل خود را به بهترین نحو به دادگاه توضیح دهند.

قبل از تصمیم‌گیری برای مراجعه به دادگاه مهم است که گزینه های دیگر را در نظر بگیرید. والدینی که درمورد ترتیبات فرزندپروری موافق نیستند، شاید همچنان قادر باشند تا با کمک یک شخص ثالث، مانند یک میانجی خانواده، به توافق برسند. بیشتر والدین قبل از درخواست حکم فرزندپروری باید از فرآیند حل اختلاف خانوادگی استفاده کنند.

محتویات یک حکم فرزندپروری

حکم فرزندپروری می‌تواند تعیین کند…

- زمان فرزندپروری: زمانی که بچه‌ها با هر یک از والدین وقت می‌گذرانند
- مسئولیت تصمیم‌گیری: تا چه میزان تصمیمات مهم در مورد کودکان گرفته خواهد شد

حکم فرزندپروری همچنین می‌تواند…

- اجازه نقل مکان فرزندان را بدهد یا اجازه ندهد (اگر بر روابط فرزندان با والد/والدهی دیگر تأثیر

قابل‌توجهی داشته باشد، نقل مکان در نظر گرفته می‌شود)

- خارج نمودن فرزندان از یک منطقه جغرافیایی خاص را بدون رضایت هر دو والدین یا یک حکم دادگاه، ممنوع کند.
- دستور دهد که بر زمان فرزندپروری یا انتقال فرزندان برای زمان فرزندپروری نظارت شود.
- حکم فرزندپروری همچنین می‌تواند شامل هرگونه شرایط، ضوابط یا محدودیت‌هایی باشد که دادگاه لازم و مقتضی می‌داند. به‌عنوان‌مثال، یک حکم فرزندپروری می‌تواند شامل شرایطی باشد که والدین را ملزم کند در زمانی که فرزندان با آنها هستند،

زمان فرزندپروری

زمان فرزندپروری، زمانی است که کودکان با والدین خود می‌گذرانند. همچنین می‌تواند شامل زمانی باشد که بچه‌ها از نظر فیزیکی با والدین خود نیستند. به عنوان مثال، اگر پدر یا مادری در طول مدتی که باید با فرزندان خود باشند، نگهدارنده کودک استخدام کنند، باز هم زمان فرزندپروری آنها محسوب می‌شود.

راه های زیادی برای تقسیم زمان فرزندان با هر یک از والدین وجود دارد. برخی از نمونه‌ها شامل این می‌شود که فرزندان…

- عمدتاً با یکی از والدین زندگی می‌کنند و بر اساس برنامه زمانی یا توافق با والد/والدهی دیگر وقت می‌گذرانند
- با هر یک از والدین متناوباً زندگی کنند
- با هر یک از والدین در هر هفته زندگی کنند - با تغییر یا عدم تغییر آن روزها هر هفته

همچنین می‌توان ترتیبات مختلفی را برای زمان‌هایی مانند تعطیلات مدرسه و تعطیلات تابستانی و همچنین هر روز خاص دیگری مانند تولدها یا تعطیلات مذهبی صورت داد.

حکم زمان فرزندپروری همچنین می‌تواند موارد ذیل را هم پوشش دهد…

- مکان و زمان برداشتن و جابجایی بچه‌ها در بین خانه‌ها
- ارتباط با فرزندان زمانی که آنها با والد/والدهی دیگر هستند
- حضور در رویدادهای مرتبط با فرزند

مسئولیت‌های تصمیم‌گیری

مسئولیت تصمیم‌گیری به معنای اتخاذ تصمیمات مهم در مورد زندگی کودک است. وقتی والدین با هم هستند، اغلب این نوع تصمیمات را با هم می‌گیرند. وقتی والدین دیگر با هم نیستند، یا هرگز با هم رابطه ندارند، این تصمیمات هنوز باید اتخاذ شود. اگر والدین نمی‌توانند در مورد نحوه تصمیم‌گیری به توافق برسند، دادگاه می‌تواند در مورد مسئولیت تصمیم‌گیری حکم دهد.

مسئولیت تصمیم‌گیری می‌تواند توسط والدین، به اشتراک گذاشته شود یا یکی از والدین ممکن است مسئولیت تصمیم‌گیری را تنها برعهده داشته باشد. همچنین می‌توان آن را بین والدین تقسیم کرد و هر یک از والدین مسئول تصمیمات خاصی باشند. هنگامی که تصمیم‌گیری مشترک است، حکم دادگاه می‌تواند تعیین نماید که اگر والدین نتوانند با یکدیگر موافقت کنند، چه اتفاقی می‌افتد. زمانی که یکی از والدین تنها اختیار اتخاذ برخی یا همه تصمیمات را داشته باشد، حکم دادگاه می‌تواند بیان کند که باید با والد/والده دیگر مشورت شود.

مسئولیت تصمیم‌گیری در مورد تصمیم‌گیری هرروزه در مورد کودکان نیست، مانند آنچه که می‌خورند یا می‌پوشند یا ساعت خواب آنها باید چقدر باشد. در مورد تصمیمات مهم‌تر است. اینها شامل، اما نه محدود به، تصمیم‌گیری درباره موارد ذیل می‌شود…

- تحصیل
- فرهنگ
- زبان
- مذهب
- معنویت
- فعالیت‌های فوق برنامه
- مراقبت پزشکی
- تغییرات نام
- مراقبت از کودک

حداکثر منافع کودک

هنگامی که یک دادگاه در حال صدور حکم فرزندپروری است، تنها چیزی که در نظر می‌گیرد این است که نفع فرزندان در چیست، نه آنچه که هر یک از والدین می‌خواهند یا نیاز دارند. قانون، حتی در مواردی که مربوط به کودکان بسیار خردسال است، مادران را بر پدران و پدران را بر مادران ترجیح نمی‌دهد. قانون از نگاه داشتن پسران را بر مادران ترجیح نمی‌دهد.

نزد پدران و یا نگاه داشتن دختران نزد مادرانشان حمایت نمی‌کند.

هیچ نوع خاصی از ترتیبات فرزندپروری وجود ندارد که به نفع فرزندان در نظر گرفته شود. برای مثال، دادگاه‌ها تصور نمی‌کنند که به نفع کودک است تا زمان مساوی را با هر یک از والدین سپری کند. والدین باید بتوانند نشان دهند که آنچه می‌خواهند، به نفع فرزندان است.

عواملی برای حداکثر منافع

حکم فرزندپروری باید بیش از همه دربرگیرنده‌ی امنیت جسمی، روانی و عاطفی کودک و همچنین ایمنی و رفاه آنها باشد. دادگاه باید حداکثر منافع کودک را در نظر بگیرد. مواردی وجود دارد که دادگاه باید در نظر بگیرد، اما همچنین شرایط هر کودک را نیز در نظر می‌گیرد.

موارد زیر را باید هنگام تعیین حداکثر منافع کودک در نظر گرفت …

- نیازهای کودک بر اساس سن و مرحله رشد آنها
- ماهیت و قدرت روابط کودک با پدر یا مادر و دیگری که نقش مهمی در زندگی کودک دارند؛ از جمله خواهر و برادر و مادرزرگ و پدرزرگ
- تمایل هر کدام از والدین برای حمایت از روابط کودک با والد/والدهی دیگر
- تاریخچه‌ی مراقبت از کودک
- آنچه کودک می‌خواهد، با ملاحظه‌ی سن و بلوغ کودک
- تربیت و میراث فرهنگی، زبانی، مذهبی و معنوی کودک، از جمله تربیت و میراث بومی
- هرگونه برنامه‌ای برای مراقبت از کودک
- توانایی و تمایل والدین و دیگران برای مراقبت و رفع نیازهای کودک تحت پوشش حکم فرزندپروری
- توانایی و تمایل والدین و دیگران، تحت پوشش حکم فرزندپروری، برای برقراری ارتباط و همکاری با یکدیگر
- هرگونه خشونت خانوادگی
- هر پرونده دادگاه یا حکم دادگاه که مربوط به ایمنی، امنیت و رفاه کودک باشد

زمان فرزندپروری تحت نظارت

دادگاه می‌تواند دستور دهد که زمان هر کدام از والدین با کودک تحت نظارت قرار گیرد. این بدان معنی است

احکام فرزندپروری

منابع آنلاین

canada.ca/familylaw - دارای اطلاعات درمورد قانون خانواده و همچنین ابزار محاسبه مقادیر پشتیبانی از فرزند یا ایجاد یک توافق نامه.

famli.plea.org - دارای اطلاعاتی در مورد قانون خانواده، یک ابزار برنامه ریزی ایمنی برای افرادی که خشونت خانوادگی را تجربه می کنند و یک Form Wizard برای ایجاد اسناد دادگاه قانون خانواده و همچنین یک ایجاد کننده‌ی توافق نامه برای تنظیم یک توافق نامه.

plea.org - دارای اطلاعات حقوقی به زبان ساده در مورد طیف گسترده ای از موضوعات از جمله اطلاعات برای تازه واردان (newli.plea.org).

saskatchewan.ca (جدایی یا طلاق) - دارای اطلاعات و ابزارهایی برای خانواده‌هایی است که با جدایی یا طلاق سروکار دارند، از جمله اطلاعات تماس با متخصصان اختلافات خانوادگی و دسترسی به کیت‌های خودیاری و پشتیبانی از افراد برای مراجعه به دادگاه برای یک پرونده قانون خانواده از طریق مرکز اطلاعات قانون خانواده.

sk.211.ca - دارای یک پایگاه داده قابل جستجو از بیش از 6000 خدمات اجتماعی، اجتماعی، بهداشتی غیر بالینی و دولتی در سراسر ساسکاچوان. می‌توانید به ۲۱۱ زنگ بزنید یا پیامک دهید. کمک تلفنی به بیش از 175 زبان در دسترس است.

در موارد طلاق، هنگامی که شخصی غیر از والدین برای چنین حکمی درخواست می‌کند، به آن حکم تماس گفته می‌شود. افرادی غیر از والدین در صورتی که بتوانند نشان دهند که علاقه کافی به فرزندان دارند، می‌توانند برای حکم فرزندپروری اقدام کنند. علاقه‌ی کافی به این معنی است که آنها نقش کافی در زندگی کودکان دارند تا دادگاه این مورد را در حکم خود برای گذراندن وقت با کودکان در نظر بگیرد.

در تعیین اینکه آیا کسی به اندازه کافی به فرزندان علاقه دارد، دادگاه‌ها عوامل مختلفی را در نظر می‌گیرند؛ از جمله...

- دخیل بودن شخص در زندگی فرزند
- چه مدت است که شخص در زندگی فرزند دخیل است
- کیفیت رابطه آنها با فرزند
- این رابطه برای جامعه چه مفهومی دارد
- آیا شخص از نظر مالی فرزند را حمایت می‌کند یا خیر

دادگاه هنگام تصمیم‌گیری درمورد اعطای یک حکم فرزندپروری به شخصی غیر از والدین، حداکثر منافع کودک را در نظر می‌گیرد. دادگاه می‌تواند در نظر بگیرد که آیا شخص می‌تواند فقط در هنگامی که فرزندان تحت مراقبت یکی از والدین هستند، با آنها وقت بگذراند یا خیر. اگر والدین به کسی مانند پدربزرگ و مادربزرگ اجازه ندهند که فرزندان را ببینند، دادگاه ممکن است تمایلی به اعطای حکمی نداشته باشد که باعث درگیری بیشتر شود. اما در برخی شرایط دادگاه می‌تواند حکم دهد که حتی اگر والدین موافق نباشند، این شخص باید در زندگی کودکان باشد.

برای اطلاعات بیشتر

منابع چاپی (رایگان و در دسترس از طریق plea.org)

راهنمای قانون خانواده

جدایی و طلاق (در دسترس به زبان‌های عربی، انگلیسی، فارسی، ماندارین و تیگرینیا)

خشونت خانوادگی (در دسترس به زبان‌های عربی، انگلیسی، فارسی، ماندارین و تیگرینیا)

توافق نامه های فرزندپروری (متوفرة باللغات العربية والإنجليزية والفارسية والماندرین والتغرينية)

که کودک با آن والد/والده تنها نخواهد بود. زمان فرزندپروری را می‌توان تحت نظارت شخص ثالث، به‌عنوان مثال یکی از بستگان یا دوست خانواده، صورت داد. دادگاه به شخص ثالث دستور نخواهد داد که بر زمان فرزندپروری نظارت کند مگر اینکه آنها موافق باشند. زمان فرزندپروری را همچنین می‌توان در مراکز زمان فرزندپروری ارائه شده از طریق برنامه تبادل/زمان فرزندپروری تحت نظارت ساسکاتون و رجینا، مورد نظارت قرار داد.

ی فقط در صورتی حکم به زمان فرزندپروری تحت نظارت داده می‌شود که نگرانی از امنیت یا رفاه کودک یا نگرانی در مورد عدم بازگشت کودک یا ربودن کودک وجود داشته باشد. علت نگرانی می‌تواند شامل موقعیت‌هایی باشد که یکی از والدین با آن روبرو است ...

- تاریخچه مصرف الکل یا سوء مصرف مواد
- تاریخچه سوء استفاده روانی، فیزیکی و جنسی از کودک
- نداشتن تماس با کودک برای مدتی طولانی
- مهارت‌های فرزندپروری محدود

تنها در مواردی نادر، حکم به زمان فرزندپروری تحت نظارت داده می‌شود و حتی در صورت حکم، به‌عنوان یک راهکار طولانی مدت محسوب نمی‌گردد. اگر بازدیدهای نظارت شده به خوبی انجام شود، دادگاه ممکن است تصمیم بگیرد که پس از یک دوره زمانی، بازدیدهای بدون نظارت صورت داده شوند. اگر دادگاه به زمان فرزندپروری تحت نظارت حکم دهد، دادگاه می‌تواند درباره مبلغ هزینه‌های نظارتی که برعهده‌ی طرفین است، تصمیم‌گیری نماید.

دادگاه همچنین می‌تواند حکم دهد که برداشتن‌ها و تحویل دادن‌ها نظارت شوند. به این امر، مبادله‌ی تحت نظارت گفته می‌شود. این مبادله را می‌توان تحت نظارت شخص ثالث یا برنامه تبادل/زمان فرزندپروری تحت نظارت ساسکاتون و رجینا انجام داد. دادگاه می‌تواند حکم دهد که در صورت خشونت یا عصبانیت زیاد بین والدین یا اگر یکی از والدین دارای حکم ضابط علیه والد/والده دیگر باشد، مبادله تحت نظارت قرار گیرد.

سایر افراد در زندگی کودکان

بعضی اوقات افراد دیگر در زندگی کودکان مانند مادربزرگ و پدربزرگ می‌خواهند با آنها وقت بگذرانند. والدین می‌توانند این ملاقات را در زمان فرزندپروری خود ترتیب دهند. اگر امکان‌پذیر نباشد، ممکن است این افراد نیز قادر باشند تا از دادگاه بخواهند که به آنها اجازه دهد وقت خود را با کودکان بگذرانند.